

de privata ultione superiorum

21

136.

1714

15°

ORDINIS
IVRECONSVLTORVM
IN
ACADEMIA VITEMBERGENSI
DECANVS
**IO. BALTHASAR
VVERNHERVS, D.**

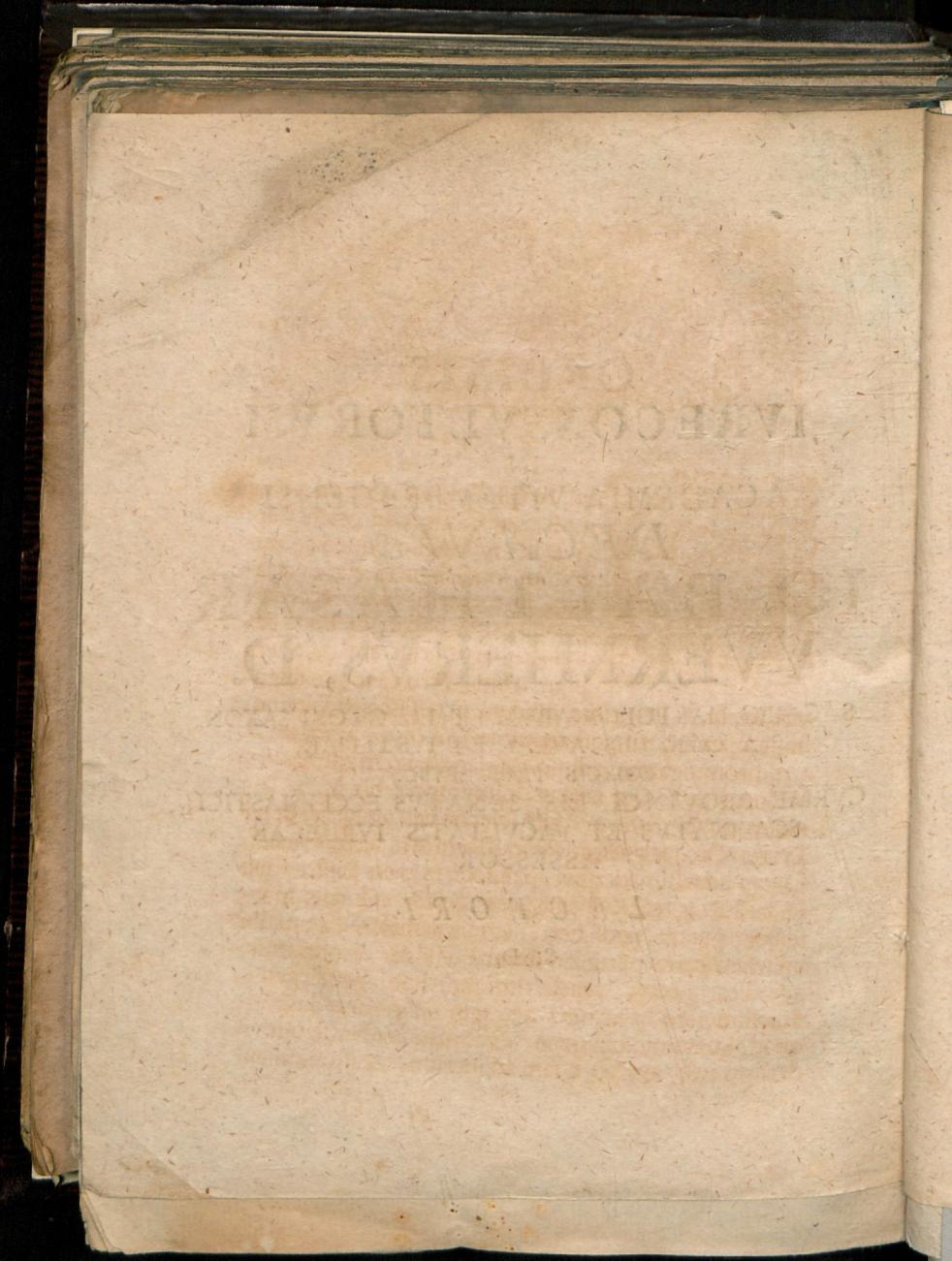
SAC. REG. MAI. POLONIARVM ET ELECTORI SAXON.
A CONSILII AVLAE ET IVSTITIAE,
CODICIS PROF. PVBL.

CVRIAEC PROVINCIALIS, SENATVS ECCLESIASTICI,
SCABINATVS ET FACVLTATIS IVRIDICAE
ASSESSOR

LECTORI

S. D.

um Nobilissimus CANDIDATVS
noster in Cathedram prodit, at-
que in arguento, quod ad pu-
blicam vindictam spectat, versa-
tur, in mentem venit recordari
eorum, quæ hodie, in Foro Sa-
xonicō, circa privatam ultionem
injuriarum, ultro citroque dispu-
tari solent. Et primo quidem non semel dubitatum
fuisse memini, an post recentius, de Duellis Edictum, A.
1712, promulgatum, adhuc *Aestimatorie injuriarum Actioni*
locus sit? Qui negant, nituntur verbis §. 22. Als
wollen wir hierdurch allerseits solenne und förmliche / in der
Policey-Ordnung nachgelassene Klagen in Injuriens Sachen /
sie seyn ad aestimationem, palinodiam, oder sonst / wie
sie wollen / x. gänglich aufgehoben haben. Quibus lucu-
lenter, putant, prohiberi, ne quis deinceps illatam sibi
injuriam certa pecuniae summa aestimet, eamque sibi
adjudicari perat, praesertim cum hoc agendi genus
odiosum fere habeatur, nec tam ad reparandum id,
quod, hominum opinione, existimationi detractum vi-
deri poterat, tendat, quam ad lucrum, occasione alieni
delicti

delicti, consequendum. Sed, qui contra pro usu memoratae actionis militant, id urgent, quod Jura correctoria strictissimæ interpretationis sint, nec Legislator tam solem actionis speciem, Jure Communi & Saxonico, nec minus perpetuo utriusque fori usu, comprobata, eliminasse & prorsus rejecisse censeri debeat, nisi de ejus voluntate liquido constet; atqui ex allegato textu nihil tale exculpi posse; illum enim expresse tantum de solenni & ordinario procedendi modo, quod hic in causis injuriarum sublatus esse debeat, loqui, de ipsis vero actionum speciebus nihil quicquam ibi disponi, neque earum ullam mutari, multoque minus abrogari prorsus & tolli. Quam interpretationem juvat, quod Potentissimus Legislator c. l. ad *Ord. Pol.* disertis verbis provocat, quae ordinariam procedendi rationem, in actione aestimatoria, non tantum admittit, sed & ita confirmat, ut plerique interpretum summario, aut executivo, processui, in illa actione, locum haud esse, eo solo argumento adducti, olim contenderent. Accedit alia ratio, in qua maximum pondus inesse, pallam est, quod verba dispositiva, superius relata, utramque actionem, ad palinodiam non minus, quam aestimatoriam, contineant. Quod vero actio recantatoria sublata non sit, fatentur omnes, idemque verba, quæ, in eod. §, sequuntur, manifeste indicant. Unde consequitur, aestimatoriam actionem eodem jure cum recantatoria censendam, nec nisi processum ordinarium circa utramque abrogatum esse. Quam sententiam Di-
casteria Vitembergensia cum Judicio Curiæ Provincialis sequi, novissima præjudicia testatum reddunt. Sed & illud experiencing animadvertere licet, plerisque persuasum esse, in causis injuriarum non amplius procurato-

ratorem admitti, sed in persona, ut vulgo loquuntur, comparendum esse. Unde sæpenumero mandatarios repelliri, & principales eorum, qui, tempore præstituto, in judicio non adfuere, pro confessis & convictis haberi, & condemnari, videoas. Quæ opinio inde nata esse videtur, quod c. 1. causæ injuriarum, juxta indolem & modum processus, qui, recepta inter Saxones loquendi ratione, Rügen-Proces⁹ audit, tractari jubeantur. Atqui etiam hic, quando civiliter, seu ob interesse privatum, agitur, procuratorem neque lex, neque consuetudo, quæ certa atque indubia sit, excludit. Quocirca putem, distingendum esse, an is, qui injuriam fecisse arguitur, ita indiciis, ex testium depositione, Documentis, aut aliunde desumtiis, oneratus sit, ut, ex officio, Jūdex contra ipsum procedere queat, an vero, ut fieri quotidie solet, actio simpliciter, & sine prævia demonst̄atione atque indiciis, instituta sit. Priori casu dubitandum haud est, teneri reum se in persona, quod a-junt, sistere, & mandatarium repelliri posse. Sed in altero casu secus esse, res ipsa monet, & summa æquitatis ratio evincit. Nam hujusmodi comparatio & summa-ria responsio ad inquisitionis præludia pertinet, ejusdemque primus veluti gradus habetur, eoque contra personam, honestioris præsertim conditionis, non ali-ter, quam si legitimis indiciis urgeatur, decerni potest. Quod ni ita esset, in cuiusque hominis nauci & calu-mniatoris potestate foret, quemlibet virum, quantum-vis integritate vitæ, aut muneris dignitate, conspicuum, quandocunque voluerit, eo adigere, ut ipse in Judicio adesse, & summarie ad objecta respondere, hoc est, ju-dicium, quod ad inquisitionem viam præparat, & gra-ves viros apud vulgus onerare solet, subire cogeretur,

si modo injuriam sibi illatam esse, audacter afferat, &
falso licet, omnibusque probandi mediis destitutus, Ma-
gistratu denunciet. Quocirca factum est, ut, in novis-
timo Curiæ Provincialis Termine, in causa quadam in-
juriarum, cum item rea per procuratorem susciperet,
& propterea actrix contumaciam ejus argueret, insu-
per habita neglectaque hac accusatione, mandatarium
admittendum esse, censeremus. Fac amplius, super in-
juriis jusjurandum ab auctore reo deferri, an huic con-
scientiam probationibus tueri licebit? Dubitatum de
hoc fuit superiori anno, cumque in affirmativa senti-
entiam respondissimus, ejusdem rationes reddere jussi
sumus. Nempe summaria procedendi ratio juramenti
delationem haud excludit, ubi vero hæc locum habet,
defensio quoque conscientiæ, per probationes, licita ha-
beri debet, quamdiu non appareat, contrarium a Legis-
latore expresse cautum esse. Probatio autem illa, per
quam quis id agit, ut juramenti sibi delati præstatio-
nem declinet, non ejusdem semper generis est, sed pro
indole & natura causæ, in qua versamur, modo ordi-
naria, modo, ut hodie in omnibus injuriarum causis,
summaria, quæ alias nomine simplicis demonstrationis
venit. De fatalibus etiam, speciatim octidui, in obla-
tione ad jurandum definiti, quæstio nuper occurrit, an
illa in causis injuriarum hodie attendi debeant? Quain-
re, similibusque quæstionibus definiendis, tamdiu vi-
detur standum esse principiis communibus processus,
quamdiu contraria Legislatoris voluntas non liquido
apparet. Possem adjicere plura, quæ hoc argumen-
tum illustrant, sed institutum, quod me ad scriben-
dum impulit, in rem præsentem venire, & rationes
vitæ, quas hactenus Nobilissimus Candidatus noster,

JO.

JO. GEORGIVS CONRADI, tenuit, breviter exponere juber. Natus est A. 1675. in Castro Misniæ, quod ab *Augusto* nomen habet, Patre MICHAELE CONRADI, qui plusquam viginti annos pro Saxonia arma gessit, atque haud vulgari officio bellico virtute sua admotus, tandem A. 1702. in prælio prope *Rigam* commissus, adversis vulneribus acceptis, egregia morte defunctus est; Vir promptus consilio, & manu strenuus, qui apud omnes magnum sui desiderium reliquit. Matrem nactus est, ANNAM CONCORDIAM, ornatissimam, omniumque virtutum laude conspicuam foemina. Inter avos suos multos egregii Nominis Viros, sigillatimque Jo. SCHNEIDEVIVI-
NVM numerat, qui inter JureConsultos sui temporis magnam famam celebritatem consecutus est. Variis deinde, cum procederet ætate, Candidatus Noster usus est Præceptoribus, quorum omnium, ac in primis *Stibeli*, Rectoris Misfenensis, fidem atque dexteritatem maximopere collaudat. A. 1696. Gymnasium *Görli-*
cense adiit, Celebratissimo Viro, *Samueli Grossero*, in disciplinam traditus; qui, uti in formanda Juventute cum Optimo quovis comparari potest, & jamdiu doctrinæ elegantioris præstantia eruditio orbi innotuit, ita nostrum singulare amore complexus est, eundemque omnibus, quæ ad humanitatem referri solent, literis atque arribus eruditivit. Tum vero, animo sic præparato & exculto, in Academiam, quæ Lipsiæ floret, se contulit Noster, & JureConsultos, fama meritisque insigne, *Menckenum*, *Mylium*, *It-*
tigium, *Philippi*, nec non *Wiedlingum*, sedulo audivit, Eosdemque, publice privatimque docentes, constanter, nec interrupto industriæ ordine, sestatus est. Tan-
dem

502

dem A. 1701. huc VVittebergam venit, ubi in primis
HORNIO, Ordinis Juridici Ordinario Magnifico, nec
non SCHROEDTERO, Confiliariis Regiis, adhaesit, at-
que ab Illo solidioris doctrinæ capita, ab Hoc autem
modum causas in foro dextre orandi se didicisse, inge-
nue fatetur. Sed & grato animo recolit beneficia, a
Patruo suo, GEORGIO ANDREA CONRADI, Poten-
tissimo Poloniarum Regi a Consiliis, & Præfecto Dres-
densi, accepta; apud quem jam olim adhuc adolescens
vixit, ejusque paternum erga se affectum, & fidem
singularem abunde expertus est. Integritatem suam,
& in gravissimis causis forensibus explicandis dexter-
itatem ita omnibus approbavit, ut non tantum in Judi-
cio, quod hic loci in rebus Ecclesiasticis jus reddit, sed
& in Curia Provinciali nuper, inter Ordinarios Advoca-
tos locum obtineret. Nomen suum inter Candidatos
Juris professus, & ad consueta Examina admissus, ex-
pectationem, quæ de ipso erat, sustinuit, omniumque
suffragio dignus judicatus est, cui supremi in utroque
Jure honores decernerentur. Quos ut rite consequa-
tur, proxime sub meo Præsidio de *Jure Repressiarum*
inter Principes Imperii, publice disputabit. Cui Actui
solenni ut Magnificus Academiæ PRO-RECTOR,
Eiusdemque Proceres ac Cives interesse ne graventur,
qua par est, observantia, atque humanitate rogo, &
grata quævis officia studiaque mutuo polliceor.

Vitembergæ, A. M DCC XIV.

EX OFFICINA GERDESIANAE VIDVÆ.

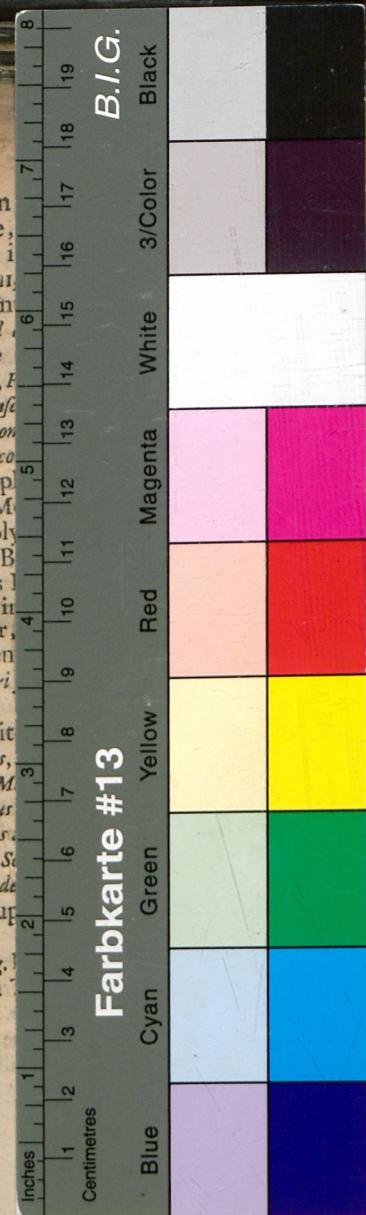
Wittenberg, Dis., 1714

Sb.

10.18

de privata ultione superiorum

21

136.

1714 15

ORDINIS
IVRECONSVLTORVM
IN
ACADEMIA VITEMBERGENSI
DECANVS
**IO. BALTHASAR
VVERNHERVS, D.**

SAC. REG. MAI. POLONIARVM ET ELECTORI SAXON.
A CONSILIIS AVLAE ET IVSTITIAE,
CODICIS PROF. PVBL.
CVRIA PROVINCIALIS, SENATVS ECCLESIASTICI,
SCABINATVS ET FACVLTATIS IVRIDICAE
ASSESSOR

LECTORI

S. D.